

SPIS TREŚCI

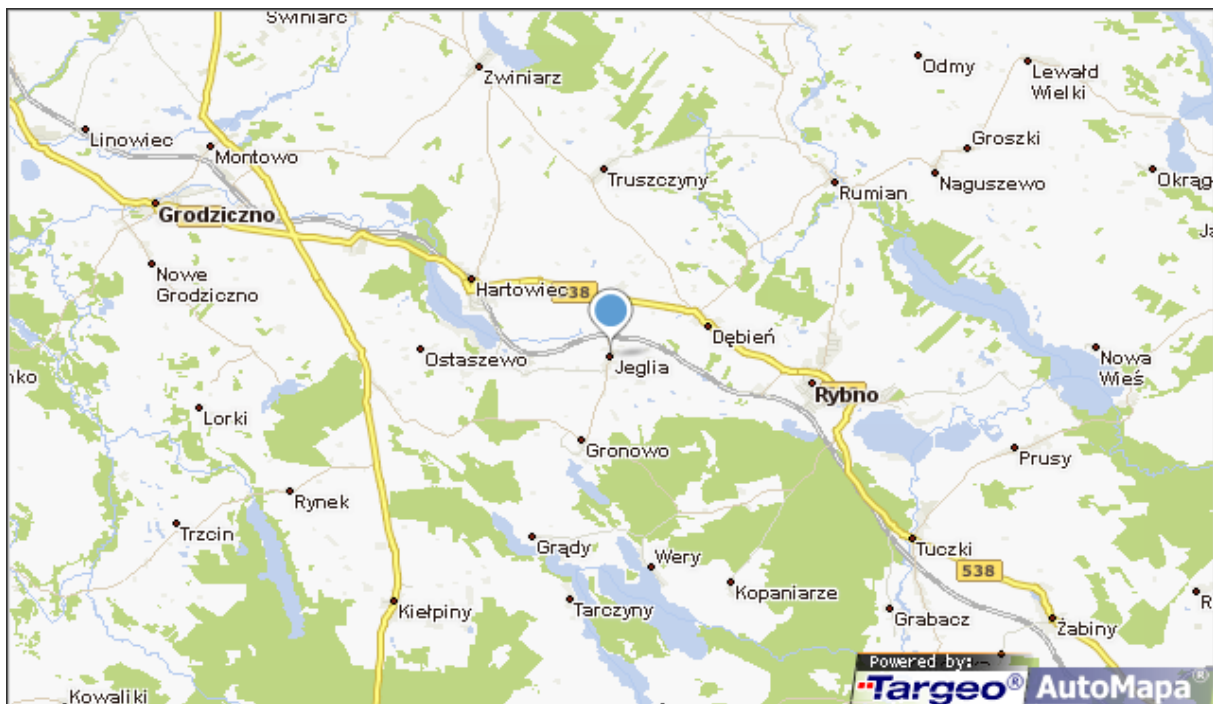
1. Charakterystyka miejscowości Jeglia, w której będzie realizowana operacja.	3
1.1 <i>Położenie miejscowości.</i>	3
1.2 <i>Przynależność administracyjna.</i>	5
1.3 <i>Powierzchnia.</i>	6
1.4 <i>Liczba ludności.</i>	7
1.5 <i>Historia miejscowości.</i>	8
1.6 <i>Historyczny wpływ na układ przestrzenny miejscowości.</i>	15
1.7 <i>Struktura przestrzenna miejscowości.</i>	16
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości Jeglia.	18
3. Opis i charakterystyka o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno przestrzenne.	26
4. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości Jeglia.	28
5. Wizja i misja sołectwa Jeglia.	30
6. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących w okresie co najmniej 7 lat w miejscowości Jeglia.	31

1. Charakterystyka miejscowości Jeglia, w której będzie realizowana operacja.

1.1 Położenie miejscowości.

Wieś Jeglia położona jest w otulinie Welskiego Parku Krajobrazowego na północnym jego skraju. Pierwsza wzmianka o istnieniu wsi pochodzi z 1338 roku. Nazwa wsi wywodzi się od pruskiego wyrazu „egle”, co oznacza w języku polskim jodła (w języku niemieckim - Tannewalde) i wskazuje, że była to pierwotnie osada pruska. Później wieś należała do dóbr stołowych biskupów chełmińskich wchodząc w skład jednostki terytorialnej nazywanej Kluczem Lubawskim

Od 1999 roku Jeglia należy do województwa warmińsko-mazurskiego, znajduje się w północno-zachodniej części powiatu działdowskiego i w północno-zachodniej części gminy Rybno.

Rys. Nr 1. Położenie miejscowości Jeglia.

Jest to mała wieś o powierzchni 454.2023 hektarów położona 4 kilometry od Rybna. Przez Jeglię przebiega droga powiatowa o numerze 1349N, która stanowi główny ciąg komunikacyjny miejscowości relacji droga wojewódzka nr 538 - Gronowo (droga powiatowa 1274N). Sieć drogową uzupełniają w miejscowości drogi gminne i wewnętrzne.

Przez miejscowość przebiega ważna dwutorowa linia kolejowa tworząca węzeł komunikacyjny Warszawa-Gdańsk (trasa nr 9 E-65). Od roku 1985 znajdują się tu przystanek kolejowy (przy trasie Działdowo-Ilawa). Z pociągów głównie korzystają mieszkańcy pragnący dojechać do pobliskich miast w celach edukacyjnych bądź zarobkowych.

Jeglia przynależy do parafii Rybno od czasu jej utworzenia, czyli od 1 lipca 1928 roku. Wcześniej należała do parafii Rumian.

Ukształtowanie terenu ma charakter polodowcowy. Rzeźba, gleby, wody, tworzą krajobraz staroglacjalny i młodoglacjalny. Geograficznie miejscowość położona jest w

obrębie południowej części Garbu Lubawskiego, który rozciąga się od Lubawy do Nidzicy. Stanowi północno-wschodnią część Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego między Doliną Drwęcy na północnym zachodzie i Pojezierzem Olsztyńskim na północnym wschodzie a Równiną Urszulewską na południu, która stanowi łuk wzniesień morenowych z trzeciorzędowymi łożami w podłożu, przerywany obniżeniami. Najwyższe wzniesienie na Pojezierzu Chełmińsko - Dobrzyńskim o wysokości do 312 metrów-Góra Dylewska oddalone jest od wsi o 26 kilometrów. Wzgórza pokrywają bujne mieszane lasy z przewagą buku, który osiąga tu imponujące rozmiary. Na obszarze Garbu Lubawskiego znajduje się pole bitwy Grunwald. Wieś leży także na Równinie Urszulewskiej, która stanowi wschodnią część Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego. Na obszarze równiny znajdują się jeziora wytopiskowe, z których największe jest jezioro Urszulewskie. W środkowej części Równiny Urszulewskiej znajdują się źródła rzeki Skrwy. Na północno-wschodnich obrzeżach regionu przepływa Wkra. Znaczna część regionu jest zalesiona. Znajduje się tu Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy. Region bierze nazwę od wsi Urszulewo.

Rys. nr 2 Znak wjazdowy do miejscowości.

Jeglia znajduje się na skraju Welskiego Parku Krajobrazowego, który został utworzony w 1996 roku. Teren jest chętnie odwiedzany przez miłośników wędrówek ze względu na walory przyrodnicze i krajobrazowe. Obszar wsi został objęty programem Natura

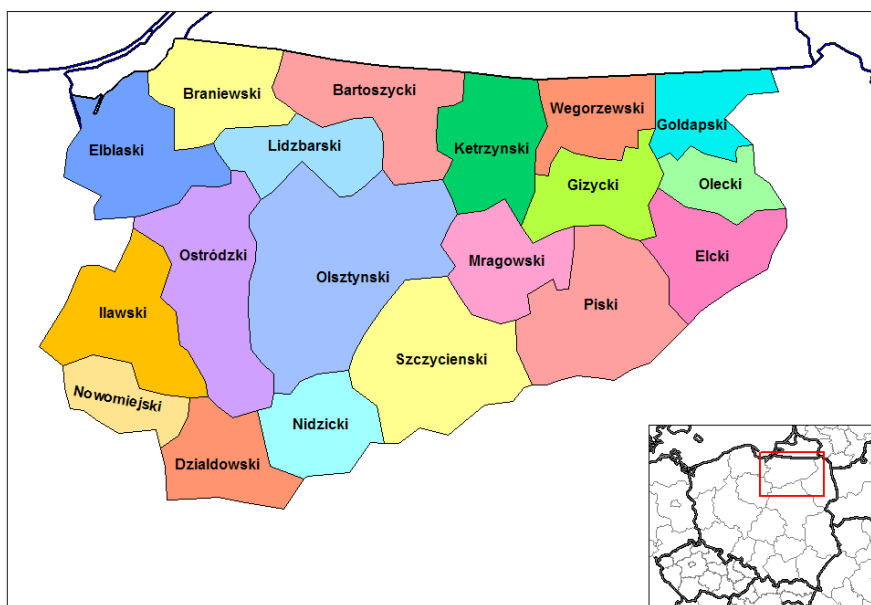
2000, którego celem jest zachowanie określonych typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, które uważa się za cenne i zagrożone w skali całej Europy.

Obecnie mieszkańcy Jeglii podejmują szereg działań w celu poprawy życia i estetyki mieszkańców wsi. W miejscowości według stanu na dzień 11 kwietnia 2013 roku jest zameldowanych na stałe 150 kobiet i 157 mężczyzn, ogółem 307 osób.

Mieszkańcy utrzymują się z rolnictwa, rzemiosła i pracy najemnej w okolicznych miastach, gdyż na terenie gminy jest niewiele dużych zakładów przemysłowych.

1.2 *Przynależność administracyjna.*

Jeglia należy do województwa warmińsko - mazurskiego, które zostało utworzone podczas reformy w 1999 roku. Położone jest ono w północno - wschodniej części kraju. Wieś znajduje się w powiecie działdowskim. Przed reformą administracyjną w latach 1975-1998 miejscowość należała do województwa ciechanowskiego.

Rys. nr 3 Podział administracyjny województwa warmińsko-mazurskiego

Gmina Rybno, w której położona jest Jeglia graniczy z takimi gminami jak:

- Dąbrówno,
- Działdowo,
- Płońnica,

- Grodziczno,
- Lidzbark

Rys. nr 4 Powiat działdowski.

Jest to jedna z dwudziestu sołeckich wsi w gminie Rybno. Sołtysem w Jeglii jest Sendobry Stanisław. Sołectwo Jeglia graniczy z takimi sołectwami jak Dębień, Gronowo, Rybno i Hartowiec.

1.3 Powierzchnia.

Jeglia jest małą miejscowością znajdującą się w gminie Rybno, której powierzchnia wynosi 148.41 kilometrów², w tym użytki rolne to 58%, a użytki leśne to 26%.

Powierzchnia wsi na dzień 11.04.2013 to 454.2023 hektarów w tym:

– Powierzchnia gruntów ornych	150,5562 hektarów,
– powierzchnia łąk i pastwisk	18,6478 hektarów,
– powierzchnia użytków rolnych	167,0308 hektarów,
– powierzchnia użytków gruntowych	169.2040 hektarów,
– powierzchnia lasów	19.0149 hektarów

Od 1995 roku wieś leży w obszarze Welskiego Parku Krajobrazowego, objęta została także programem Natura 2000.

1.4 Liczba ludności.

W gminie Rybno liczba ludności wynosi 7307. Gęstość zaludnienia wynosi 49,23 osób na kilometr kwadratowy. We wsi Jeglia liczba ludności to 307 osób z tego 150 to kobiety, a 157 to mężczyźni. Wszyscy mieszkańcy zameldowani są na stałe. Liczba narodzin dzieci w 2012 r. w gminie Rybno wynosi 26 osób, z czego 2 urodziły się we wsi Jeglia. Z podanych liczb można wywnioskować, że Jeglia jest bardzo małą miejscowością, w której przyrost naturalny jest niski. W 2013 nie urodziło się jeszcze żadne dziecko. W Jegli znaczna ilość mieszkańców jest w wieku produkcyjnym -194. Liczba mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym (70) jest wyższa niż liczba mieszkańców w wieku poprodukcyjnym (43).

Stan ludności na 11.04.2013 rok

Liczba ludności w Jegli	
1995	319
2000	319
2005	325
2010	315
2011	307
2012	308
2013	307

Bezrobocie:

Rok	powiat działowski	gmina Rybno	Polska (w tys.)
2002	9105	916	3217,0
2003	8843	973	3175,7
2004	8423	946	2999,6
2005	7138	875	2773,0
2006	5477	707	2309,4
2007	4724	595	1746,6
2008	4823	493	1473,8

2009	6210	746	1634,4
2010	5792	665	1954,7
2011	5767	656	1914,9
2012	6399	684	2136,8
2013	6893	777	2295,7

1.5 Historia miejscowości.

Jeglia po raz pierwszy została wymieniona w dokumentach w roku 1338. Nazwa wsi pochodzi od pruskiego wyrazu „egle”, co oznacza jodła. Wskazuje to, że miejscowość była początkowo osadą pruską. Wieś należała do dóbr stołowych biskupa chełmińskiego wchodząc w skład tak zwanego Klucza Lubawskiego. Według inwentarza biskupa z 1759 roku we wsi było 8 gospodarzy. W 1822 władze pruskie zbudowały we wsi szkołę. W 1864 do szkoły uczęszczało 86 dzieci, 28 z Jeglii, 38 z Hartowca, 10 z Dębienia, 10 z Gronowa. W 1880 we wsi było 69 budynków, w tym 28 domów mieszkalnych. Wieś liczyła wówczas 208 mieszkańców.

W 1910 zamieszkiwało wieś 443 mieszkańców. W latach 1818-1932 Jeglia należała do powiatu lubawskiego. Do czasu ustanowienia parafii katolickiej w Rybnie (1 lipca 1928), miejscowość należała do parafii w Rumianie.

Najstarsze dzieje Jeglii wiążą się z dziejami Prusów (nazywanymi także Sasinami), którzy zamieszkiwali sąsiednie tereny. U schyłku XIII wieku informacje o nich zniknęły, prawdopodobnie w skutek zagłady spowodowanej licznymi bojami, jakie toczyli z Polakami. Jak dotąd nie została nadal wyjaśniona kwestia, czy ziemia lubawska była niegdyś częścią ziemi Sasinów. Od lat czterdziestych XIII wieku ziemię lubawską przejęli Krzyżacy. W 1257 roku książę kujawski Kazimierz (syn Konrada Mazowieckiego) nadał wszystkie swoje posiadłości w tej ziemi oficjalnie kapitule chełmińskiej, a faktycznie biskupowi chełmińskiemu Heidenrykowi. Tym sposobem powstałe w 1243 roku biskupstwo stało się właścicielem większości terenów ziemi lubawskiej. Ponieważ biskupstwo chełmińskie wchodziło w skład państwa krzyżackiego, ziemia lubawska znalazła się we władzy Zakonu. W 1243 roku ziemia chełmińska wraz z lubawską weszły w skład diecezji chełmińskiej.

Terytorium ziemi lubawskiej uległo w drugiej połowie XIII wieku podziałowi na trzy części:

a) obszar leżący na południowym-wschodzie utworzyły dobra nazwane z czasem Kluczem Lubawskim, a będące domeną biskupstwa chełmińskiego,

b) część południowo-zachodnią ziemi lubawskiej znalazła się w posiadaniu kapituły katedralnej chełmińskiej,

c) południowo-wschodnie tereny wraz z pasem ziemi na prawym brzegu rzeki Wel

W XIV wieku utrwalił się podział administracyjny ziemi lubawskiej na trzy główne jednostki:

a) biskupi klucz lubawski z siedzibą w Lubawie,

b) klucz kapituły chełmińskiej z siedzibą w Kurzętniku,

c) wójtostwo krzyżackie z siedzibą w Bratianie.

Obszar ziemi klucza lubawskiego stanowił prywatną posiadłość biskupów chełmińskich, a jednocześnie oddzielną jednostkę administracyjną, tzw. egzymowaną w ramach państwa krzyżackiego. W kluczu lubawskim stosunki zależności władzy ułożyły się inaczej niż w okręgach podległych bezpośrednio Zakonowi, na przykład w wójtostwie bratiańskim. Biskup w granicach dóbr posiadał władzę dominalną, a więc funkcję nie tylko duchownego, lecz i świeckiego zwierzchnika nad poddanymi. Nie płacił krzyżakom danin, do niego należało sądownictwo, pobieranie dziesięciny i inne prawa.

W II połowie XIII wieku Lubawa znalazła się w rękach biskupa Heidenryka i stała się prywatnym miastem biskupów chełmińskich. Za podjęciem decyzji, dotyczącej utworzenia w Lubawie rezydencji biskupiej, przemawiały względy polityczne i gospodarcze. Miejscowość otaczały dookoła dobra biskupie, czyli tzw. klucz lubawski. Z Lubawą związany był biskup Prus, Chrystian, który wprowadził tu chrześcijaństwo. W XIV wieku biskup chełmiński Otton przy pomocy Krzyżaków intensywnie kolonizował ziemię lubawską. Dla kilkunastu parafii ziemi lubawskiej wybudował murowane kościoły. Dzieła biskupa Ottona dopełnił biskup chełmiński Wiknold Dobilstein, który rozszerzył akcję osiedleńczą na ziemi lubawskiej, lokując jeszcze szereg nowych wsi.

Znaczącym wydarzeniem w dziejach tego regionu była bitwa pod Grunwaldem, 15 lipca 1410 roku. W bitwie tej brała również udział ludność klucza lubawskiego, zobowiązana bezpośrednio do służby wojskowej na rzecz biskupa chełmińskiego, a pośrednio-Krzyżaków.

W dniu 6 sierpnia 1772 roku Rosja, Prusy i Austria podpisały układ, na mocy którego dokonano pierwszego rozbioru Polski. Ziemię lubawską włączono administracyjnie do tzw. kamery kwidzyńskiej, która weszła w skład nowo utworzonej prowincji Prusy Zachodnie. Władze pruskie zniosły odrębności ustrojowe klucza lubawskiego. W maju 1773 roku

nastąpiła jego likwidacja i sekularyzacja; dobra te przejęły władze pruskie pod swoją administrację, tworząc z nich domenę państwową z siedzibą w pobliskim Fijewie. Również w samej Lubawie, dotąd prywatnym mieście biskupów, zlikwidowano świecki zarząd biskupi.

Rząd pruski przejął następujące posiadłości biskupie:

- a) Jeglia 446 ha ziemi,
- b) Rumian 1,185 ha ziemi,
- c) Rumienica 888 ha ziemi,
- d) Rybno 1,090 ha ziemi,
- e) Naguszewo 530 ha ziemi,
- f) Gutowo 536 ha ziemi,
- g) Gronowo 193 ha ziemi,
- h) Kopaniarze 168 ha ziemi,
- i) Wery 384 ha ziemi,
- j) Dębień 513 ha ziemi,
- k) Las Kostkowski ok. 2200 ha lasu,
- l) Rybno 10 ha jeziora.

W roku 1807 na ziemię lubawską wkroczyły wojska napoleońskie, przynosząc wyzwolenie z rządów pruskich. Jednak Lubawa i okolice zostały doszczętnie splądrowane i ograbione z wartościowych rzeczy.

Po wojnie z Prusami w latach 1806-1807 ziemie zostały przyłączone do nowo utworzonego Księstwa Warszawskiego i był jego częścią do 2 lipca 1815 roku. Po kongresie wiedeńskim przejęły ją znów w posiadanie wojska pruskie. Ponownie zdjęto Orła Białego z lubawskiego ratusza, a następnego dnia zawisł tam czarny orzeł pruski.

Przez niemalże cały XIX wiek mieszkańcy wsi zmagali się z ciągle odnawiającymi się zarazami i chorobami zakaźnymi. W 1823 roku pojawiła się epidemia ospy, a wkrótce po niej zaraza cholery, przeniesiona na teren ziemi lubawskiej prawdopodobnie przez uczestników powstania listopadowego, powracających do swoich domów.

Na mocy pokoju wersalskiego Jeglia w 1918 została przydzielona w ramach tzw. „korytarza pomorskiego” do Polski i należała do powiatu lubawskiego w latach 1931-1932, a później do wybuchu wojny do powiatu działdowskiego, województwo pomorski z siedzibą w Bydgoszczy.

W momencie wybuchu II wojny światowej oddziały niemieckie wkroczyły do nadgranicznej Lubawy już 1 września 1939 roku. Powiat lubawski włączono do regencji

kwidzyńskiej należącej do Okręgu Rzeszy Gdańsk-Prusy Zachodnie. Okres okupacji przyniósł bezpośrednią eksterminację ludności polskiej, wywózki do obozów koncentracyjnych i na roboty przymusowe do Niemiec. Ponadto część rodzin polskich wysiedlono z terenów Lubawy do Generalnej Guberni.

20 stycznia 1945 roku został opisany przez mieszkańców jako „*Dzień 20 stycznia 1945 r. to dzień pamiętny dla ludności tutejszej okolicy. W dniu tym, tereny tutejszej okolicy bez większych walk zostały wyzwolone z pod okupacji hitlerowskiej przez wojska armii czerwonej.*”

Dzień 9 maja opisują: „*Dzień 9 maja 1945r., to dzień zwycięstwa nad hitleryzmem i ostateczna kapitulacja armii niemieckiej. Nasz prześladowca i ciemężyciel został doszczętnie rozgromiony. Chwila to radości, którą „Naród okazał w masowych pochodach przy biciu dzwonów na nabożeństwa dziękczynne do kościoła parafialnego w Rybnie na godzinę 5 po południu.*”

Dzień 21 stycznia 1945 roku był bardzo szczęśliwy dla mieszkańców Jegli i okolicznej wsi Gronowo. W kronikach napisano: „*Dzień ten dla nas pamiętny, otóż znikł na zawsze ciemężca i wróg nasz Niemiec. Wojska wyzwoleńców z nadzwyczajną szybkością sunęły naprzód. Dusza każdego Polaka odżyła, bowiem po pięć i pół roku odzyskailiśmy wolność*”. 16 kwietnia została otwarta ponownie szkoła. Naukę rozpoczęło 123 uczniów. Nauczycielką w szkole została Zofia Ułanowska, żona po zaginionym nauczycielu. W 1948 została otwarta biblioteka w szkole: „*Otwarcie biblioteki publicznej. Dnia 30 stycznia o godzinie 3-ciej po południu w szkole powszechnej odbyło się uroczyste otwarcie biblioteki. Przy pięknie udekorowanej sali, a przede wszystkim szafy bibliotecznej, na której widniały napisy i obrazy propagujące książkę. Na uroczystość przybył wójt Gminy Kiełpiny oraz miejscowe władze i dużo gości. Uroczystość zagała kierowniczką szkoły wskazując doniosłość chwili i znaczenie książki dla człowieka. Działwa szkolna dla uświetnienia tego dnia wystąpiła z deklamacjami o książce, śpiewy i tańce - „trojak”, „zajączek”, „taniec pensjonarski*”.

We wsi jeszcze w czasach przedwojennych została wybudowana szkoła. Pierwszy budynek został wybudowany w 1870-71, drugi w 1914 roku. Szkoły zostały wybudowane ze względu na osadników niemieckich. Od 1873 przystąpiono do pełnej germanizacji szkolnictwa powszechnego. Językiem nauczania w szkołach, na mocy rozporządzenia z 28 lipca 1873 roku, stał się język niemiecki, wypierając język ojczysty. Jedyne wyjątki stanowiły nauka religii i śpiewu kościelnego. 1 kwietnia 1901 roku ukazało się zarządzenie mówiące o używaniu tylko języka niemieckiego na lekcjach religii we wszystkich szkołach i na wszystkich stopniach. W konsekwencji doszło do słynnego strajku dzieci we Wrześni

w maju 1901 roku. W październiku 1906 roku strajk szkolny wybuchł również na Pomorzu. a w 1907 roku we wsiach: Rybno, Rumian, Rumienica, Gronowo i Jeglia.

Oto przebieg strajku w poszczególnych szkołach:

Rybno: W ostatnich dniach listopada 1906 roku zastrajkowało 50 uczniów szkoły w Rybnie. Nauczyciele Fryc i Rink bili dzieci. Strajkujące dzieci zmuszano do przychodzenia do szkoły po południu na „karne lekcje”. W czasie trwania strajku nauczyciele tej szkoły puścili w obieg kawałek karbowanego kija, który nazywali „signum”. Uczeń rozmawiający po polsku otrzymywał chłostę i owe „signum”. Nieszczęśnik musiał się pozbyć fatalnego „karbowańca” i przekazać go koledze rozmawiającemu po polsku. W przerwie przed ostatnią lekcją nauczyciele badali, kto ma owe nieszczęsne „signum”. Jego posiadacz otrzymywał chłostę i musiał stać przez całą lekcję w kącie klasy.

Jeglia: Jednotygodniowy strajk wybuchł pod koniec listopada 1906 roku. Rozpoczął go czternastoletni uczeń Franciszek Sinicki. Nauczyciel Paul Schmidt stłumił brutalnie strajk chłostą.

Gronowo: Strajk trwał siedem dni. Strajkowały wszystkie dzieci w liczbie 50. Nauczyciel Prusakowski nie karał dzieci, lecz wywierał nacisk na rodziców, ażeby zaniechały strajkowania.

Rumienica: Siedmiodniowy strajk szkolny wybuchł z inicjatywy dwunastoletniego ucznia Władysława Biezuńskiego. Strajkowały wszystkie dzieci tutejszej szkoły w liczbie 120.

Rumian: W listopadzie 1906 roku zastrajkowały wszystkie dzieci tutejszej szkoły (z wyjątkiem syna nauczyciela) w liczbie około 80. Strajk trwał 2 tygodnie. Nauczyciel tej szkoły Józef Gotzhein nie bił dzieci, ale przez cały czas trwania strajku zatrzymywał je codziennie przez 2 godziny po lekcjach. Inicjatorem strajku był miejscowy proboszcz ks. dr Franciszek Liss.

Strajk w powiecie lubawskim cieszył się poparciem ogółu społeczności polskiej. W znacznej mierze ich inicjatorem było duchowieństwo.

2 lutego 1945 roku nastąpiło uroczyste otwarcie szkoły w Jeglii po działaniach wojennych. 89 uczniów rozpoczęło naukę w języku polskim. Inauguracji dokonał nauczyciel Feliks Karbowski. We wrześniu 1947 do użytku oddano drugi budynek szkolny. W 1956 część dzieci została przeniesiona do Zbiorczej Szkoły w Hartowcu, a rok później do Zbiorczej Szkoły Gminnej w Rybnie. Liczba uczniów i oddziałów zmalała. Kryzys minął i 3 lata później mogła powstać ponownie klasa V. W 1957/58 zainstalowano w szkole

pierwszy odbiornik radiowy, który zakupiono za pieniądze pozyskane ze zbiórki makulatury i złomu. W 1960 mała ilość dzieci spowodowała po raz kolejny likwidację jednego z oddziałów. W roku 1962/1963 pierwszoklasiści rozpoczęli naukę w systemie ośmioklasowym. Obydwa budynki były sukcesywnie remontowane, zarówno wewnątrz jak i dachy. Od 1963 roku dzieci mogły uczyć się przy świetle elektrycznym. 12 czerwca 1967 roku zainstalowano w budynku szkoły pierwszy aparat telefoniczny. Było to bardzo ważne wydarzenie zarówno dla mieszkańców wsi jak i dla szkoły.

Każda uroczystość odbywająca się w szkole gromadziła, oprócz uczniów, również mieszkańców Jeglii, Dębienia i Gronowa, a także przedstawiciele władz gminnych i powiatowych. Niejednokrotnie goszczono w szkole przedstawiciele Wojska Polskiego. W szkole działały: Spółdzielnia Uczniowska od 1962 roku, drużyna zuchów i harcerzy oraz kółko artystyczne.

LICZEBNOŚĆ DZIECI:
1945 rok - 98 uczniów (Jeglia)
1947/1948 - 123 (Jeglia i Gronowo; kl.I-V)
1948/1948 - 82 (Jeglia, Gronowo, Dębień; kl.I-VI)
1948/1949 - 110 (Jeglia, Gronowo, Dębień; kl.I-VII)
1951/1952 - 95 (Jeglia, Gronowo, Dębień; kl.I-VII)
1953/1954 - 80 (Jeglia, Gronowo, Dębień; kl.I-VII)
1957/1958 - 29 uczniów
1958/1959 - 38 uczniów
1960/1961 - 50 uczniów
1961/1962 - 57 uczniów
1962/1963 - 57 uczniów
1963/1964 - 62 uczniów
1964/1965 - 58 uczniów
1965/1966 - 56 uczniów
1966/1967 - 62 uczniów
1967/1968 - 64(65) uczniów
1968/1969 - 98(99) uczniów (klasy I-VI)
1969/1970 - 91 uczniów
1970/1971 - 101 uczniów (klasy I-VI)
1971/1972 - 122 uczniów (klasy I-VIII)
1972/1973 - 123 uczniów (klasy I-VIII)
1976/1977 - 89 uczniów (klasy I-VIII)
1979/1978 - 81 uczniów (klasy I-VIII)
1985/1986 - 72 uczniów (klasy I-VIII)
1990/1991 - 52 uczniów (klasy I-VIII)
1998/1999 - 69 uczniów (klasy I-VIII)
2002/2003 - 71 uczniów (klasy 0-VI)
2005/2006 - 71 uczniów (klasy 0-VI)
2008/2009 - 55 uczniów (klasy 0-VI)

2009/2010 - 54 uczniów (klasy 0-VI)
2010/2011 - 57 uczniów (klasy 0-VI)
2011/2012 - 58 uczniów (klasy 0-VI)
2012/2013 - 55 uczniów (klasy 0-VI)

DYREKTORZY I KIEROWNICY SZKOŁY:
1920-1939 - Bernard Protokowicz
1945-1948 - Feliks Karbowski
1948 - Zofia Ułanowska
1948-1966 - Bernard Protokowicz
1966-1982 - Zenon Szałkowski
1982-1986 - Teresa Duda
1986-1991 - Roman Rogowski
1991-1995 - Kazimierz Raczyński
1995-1998 - Edward Boguski
1998-2001 - Bogdan Morawski
od 2001 - Lucyna Nowakowska

Dnia 6 grudnia 1972 roku uchwałą Rady Narodowej w Olsztynie utworzono w powiecie działdowskim Gminę Rybno, do której weszły 23 wsie, łącznie z Jeglią.

Ze względów na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe gminy Rybno, wraz z Jeglią utworzono w dniu 18 grudnia 1995 roku Welski Park Krajobrazowy.

W Jeglii w rodzinie miejscowego nauczyciela urodził się 26 grudnia 1842 roku Jan Batke. Znany ksiądz katolicki, działacz społeczny i narodowy. Opiekował się polską młodzieżą należącą do tajnego związku Filomanów. W 1881 roku wznowił działalność Bractwa trzeźwości, a w roku 1882 założył bractwo Serca Jezusowego. U władz Pruskich rozpoczął starania o wybudowanie nowego kościoła w Radomnie. W tym celu zorganizował zbiórkę na fundusz budowlany. Jednak zezwolenie na budowę kościoła uzyskał dopiero po kilkunastu latach starań, a nowy kościół został pobudowany w latach 1903-1906, w roku 1906 został dobudowany przytułek dla bezdomnych i ubogich. Od początku działalności ksiądz Jan Batke pracował w polskich organizacjach. Działał wszędzie tam, gdzie wymagała tego sprawa ojczyzny. Zachęcał do umiłowania ziemi ojczystej i języka polskiego. W 1892 został skazany, przez sąd w Lubawie, za nauczanie w języku polskim.

Ksiądz Jan Batke należał do najaktywniejszych działaczy społecznych i narodowych. Był współzałożycielem powstałego w 1893 roku Banku Ludowego w Nowym Mieście Lubawskim. Prowadził bibliotekę Towarzystwa Czytelni Ludowych w Radomnie. W 1907 był inicjatorem strajku szkolnego, a za odczytanie z ambony zbiorowej odezwy, wzywającej do przywrócenia w szkołach religii w języku polskim, wyrokiem sądu w Lubawie

został skazany na 500 marek grzywny lub miesiąc więzienia. Karę więzienia odbył w Elblągu. Zmarł 16 listopada 1917 roku w domu chorych Najświętszej Marii Panny w Gdańsku. Pochowany został na cmentarzu w Radomnie.

Rys. nr 5 Fotografia przedstawiająca księdza Jana Batke

Niegdyś wieś była ważnym punktem na szlaku handlowym. W Jeglii znajdowała się oberża, czyli zajazd, karczma, hotel dla podróżnych przy głównym szlaku, gdzie zatrzymywano się na posiłek i nocleg. Mogły tam odpocząć konie podróżnych. Korzystali z nich kupcy jadący drogą gruntową od Rybna przez korzeniec, potoczna nazwa lasu, do Lidzbarka Welskiego na targ. Szlak handlowy przebiegający przez Jeglię mógł mieć wpływ na osiedlanie się ludzi na tym terenie.

1.6 Historyczny wpływ na układ przestrzenny miejscowości.

Jeglia historycznie i nierozzerwalnie związana była z dziejami ziemi lubawskiej. Wieś została założona na ziemiach należących do biskupstwa chełmińskiego. Jeglia po raz pierwszy została wymieniona w dokumentach w 1338 roku pod nazwą, która istnieje do dnia dzisiejszego.

Zapisków o miejscowości jest niewiele, głównie dlatego, że nie pełniła ona przez znaczny okres swojego istnienia ważnej roli administracyjnej ani religijnej.

Wokół wsi rozciągają się przepastne, zmeliorowane tereny zielone oraz grunty rolne. We wsi nie są wyodrębnione konkretne ulice o własnych nazwach. Wynika to z faktu, iż życie wsi, a co za tym idzie również jego zabudowa skoncentrowana jest przy szosie przecinającej wieś. Jest to jednocześnie główna ulica.

Przy wjeździe do miejscowości znajduje się stacja PKP, która została niedawno wyremontowana i zmodernizowana. Jest tu również przystanek autobusowy głównie wykorzystywany przez dzieci dojeżdżające do gimnazjum. W centralnej części wsi znajduje się mały staw oraz stare budynki wybudowane z czerwonej cegły.

1.7 Struktura przestrzenna miejscowości

Jeglia położona jest wzdłuż drogi powiatowej o numerze 1349N, która stanowi główny ciąg komunikacyjny miejscowości (relacji droga wojewódzka nr 538- Gronowo, droga powiatowa 1274N). Sieć drogową uzupełniają w miejscowości drogi gminne i wewnętrzne. Drogi te decydują o jej przestrzennym rozwoju. Zabudowa zwarta położona jest wzdłuż drogi.

Przy drodze wjazdowej do wsi znajduje się przystanek PKP zbudowany w 1985. Został on niedawno zmodernizowany i wyremontowany, ze względu na wymianę torów na trasie Warszawa-Gdańsk. Przez wieś przebiega ważna dwutorowa linia relacji Warszawa-Gdańsk. Zatrzymują się tu pociągi relacji Działdowo-Ława, z których korzystają mieszkańcy by dojechać do szkoły bądź do pracy.

Za przystankiem PKP znajduje się teren objęty programem Natura 2000, należący do Ostoi Welskiej - zompy jeglijskie. Jest to teren podmokły, torfowy, na którym znajdują się rzadkie gatunki roślin torfowiskowych np. wełniak delikatny i brzoza niska.

Wzdłuż drogi znajdują się nieruchomości. W centralnej części wsi jest staw, z ogólnodostępnym pasem przybrzeżny. Dalej wzdłuż drogi jest szkoła podstawowa, na terenie której usytuowano nowy plac zabaw, z którego chętnie korzystają dzieci mieszkający we wsi. Przy szkole znajdują się świetlica, która jest użytkowana przez placówkę jako sala gimnastyczna.

We wsi są stare charakterystyczne budynki z czerwonej cegły takie jak szkoła podstawowa zbudowana w 1914, która została wyremontowana czy czynnie działająca remiza OSP w byłym budynku szkolnym z 1870 roku. Budynki te pochodzą z czasów I wojny światowej i mają charakterystyczny kąt nachylenia dachu 45 stopni. Wieś położona jest

w pięknej okolicy. Otacza ją wiele pól uprawnych oraz lasów. Nieopodal wsi (bo zaledwie 4 kilometry) znajduje się jezioro Hartowiec.

W Jeglii, niegdyś został usytuowany krzyż oraz figura Matki Boskiej, za drugim budynkiem SP umiejscowiona została ręczna pompa wodna wykonana z żeliwa. Niedaleko figury Matki Boskiej stoi budynek z czasów przedwojennych, w którym znajdowała się oberża i zajazd dla podróżnych.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości Jeglia.

Miejscowość Jeglia zajmuje obszar 454.2023 hektarów w tym:

- grunty rolne: 382.8163 ha,
- łąki i pastwiska: 81.1830 ha,
- użytki rolne: 446,5882 ha,
- nieużytki: 25.5203 ha,
- użytki gruntowe: 490.9408ha
- lasy: 19.0149
- ilość zabudowań (nieruchomości): 69
- stan ludności ogółem na 11.04.2013 rok- 307 osób.

Stan zasobów miejscowości Jeglia na kwiecień 2013 roku.

Przynależność administracyjna: Gmina Rybno, powiat działdowski, województwo warmińsko-mazurskie od 01.01.1999 r.

Media

Zaopatrzenie w energię elektryczną z Koncernu ENERGA Gdańsk, Zakład Energetyczny Płock.

Zaopatrzenie w wodę ze stacji wodociągowej w miejscowości Hartowiec, która zasila również miejscowości: Hartowiec, Truszczyny, Dębień oraz Gronowo.

W miejscowości Jeglia do zbiorczego wodociągu jest podłączonych większość nieruchomości. Pozostałe nieruchomości korzystają ze studni kopalnianych.

Na terenie miejscowości i gminy nie ma gazu ziemnego. Mieszkańcy korzystają z płynnego gazu butlowego.

Nieczystości płynne gromadzone są w szczelnych zbiornikach (szambach), które okresowo są opróżniane do oczyszczalni w Rybnie.

Gospodarka odpadami.

Od stycznia 2004 roku Gmina, w tym Jeglia, przystąpiły do Ekologicznego Związku Gmin „Działdowszczyzna” a obecnie korzysta z programu segregacji odpadów. W roku 2013 wywozem odpadów z nieruchomości zamieszkałych z Gminy Rybno zajmuje się firma Produkcyjno - Handlowo - Transportowa, Andrzej Ludwiczak z Działdowa.

Ochrona zdrowia i opieka społeczna.

Mieszkańcy Jeglii korzystają z usług Samodzielnego Publicznego Gminnego Zakładu Opieki Zdrowotnej ul. Zajeziorna 58, 13-220 Rybno. Dodatkowo korzystają z SP ZOZ w Działdowie. Pomoc społeczna kierowana jest do mieszkańców przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rybnie. Na terenie gminy brak domów pomocy społecznej, domów dziecka i rodzinnych domów dziecka.

Ruch wyznaniowy.

Jeglia należy do Parafii pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rybnie. Parafia należy do Diecezji Toruńskiej, Dekanat Rybieński, w województwie warmińsko-mazurskim. Do czasu ustanowienia parafii katolickiej w Rybnie, miejscowość należała do parafii Rumian.

Transport i komunikacja.

Główny układ komunikacji drogowej stanowi droga powiatowa o numerze 1349N relacji droga wojewódzka numer 538-Gronowo, która uzupełnia sieć dróg gminnych. Układ komunikacyjny wewnątrz miejscowości stanowią drogi o nawierzchni asfaltowej.

W Jeglii znajduje się przystanek autobusowy dla dzieci dojeżdżających do gimnazjum w Rybnie i przystanek osobowy PKP na trasie Warszawa-Gdańsk.

Rys. nr 6 Fotografia przystanku PKP.

Przystanek kolejowy istnieje od roku 1985 na linii Działdowo-Iława.

Z pociągów głównie korzystają mieszkańcy pragnący dojechać do pobliskich miast w celach edukacyjnych bądź zarobkowych

Telekomunikacja

Głównym operatorem telekomunikacji przewodowej jest T.P. S.A., istnieje łączność telefonii komórkowej

Łącze internetowe drogą radiową zapewnia ABP Computer Działdowo oraz firma GRALSYSTEM.

Organizacje pozarządowe oraz zorganizowane grupy.

Ochotnicza Straż Pożarna w Jeglii powstała w 1947 roku. Jest to oficjalna data założenia jednostki. Siedzibą straży jest remiza znajdująca się we wsi. Obecnie w skład zarządu wchodzi:

Prezes - Orłowski Bernard,

Wiceprezes - Licznerski Jan,

Wiceprezes/Naczelnik - Rynkowski Piotr,

Sekretarz - Chała Zenon,
Skarbnik - Labicki Przemysław,
Gospodarz - Wiśniewski Bogdan .

Rys. nr 7 Budynek Ochotniczej Straży Pożarnej w Jegli - świetlica.

Straż w Jegli jest punktem alarmowym wyposażonym w sprzęt ratowniczo-gaśniczy umożliwiający podjęcie działań w czasie pożaru. Obecnie do Ochotniczej Straży Pożarnej należy 24 strażaków w wieku 18-65 lat i jeden ponad 65 lat, w tym jeden członek honorowy. Obecnie 15 strażaków może brać udział w akcjach ratowniczo-gaśniczych. Jednostka jest wyposażona w jeden samochód pomocniczy i jedną motopompę. W roku 2012 Strażacy z Jegli 2 razy uczestniczyli w akcji gaszenia pożaru i raz w akcji powodziowej.

Na rok przyszły planowany jest remont i modernizacja strażnicy oraz pozyskanie motopompy szlamowej.

Turystyka

Przez miejscowość przebiega szlak rowerowy „Błękitny” utworzony w 2012 roku, a niedawno oddany do użytku.

Obiekty zabytkowe

Na terenie miejscowości nie ma obiektów zabytkowych ani innych cennych i interesujących dóbr kultury i sztuki wpisanych do rejestrów zabytków. Szereg obiektów znajduje się w ewidencji zabytków jednak brak ich szczegółowych opracowań nie są wpisane do rejestru zabytków.

Należy zwrócić uwagę na kapliczki i krzyże przydrożne, które są charakterystycznym elementem polskiego krajobrazu. Kapliczki od dawna spełniały ważne funkcje kultowe, szczególnie na wsiach, gdzie nie było kościołów. Stawiano je z wdzięczności za otrzymane łaski, dla upamiętnienia wydarzeń historycznych, prosząc o łaskę a czasem dla ochrony przed zarazą i złem lub na pamiątkę cudu. Inne pełniły funkcję drogowskazów lub znaków topograficznych. Budowane były głównie przy drodze lub na skrzyżowaniu, niektóre budowane były w obrębie prywatnych posesji. W Jegli jest zarówno kapliczka jak i krzyż przydrożny, które nadal są pielęgnowane i otaczane kultem przez mieszkańców

Szkoła Podstawowa w Jegli.

Szkoła we wsi powstawała w dwóch etapach. Pierwszy budynek został wybudowany w 1870 roku natomiast drugi w 1914 roku. Wybudowały ją władze pruskie. Budynki szkolne pochodzą z czasów pierwszej wojny światowej i mają charakterystyczny kąt nachylenia 45 stopni. W 1864 uczęszczały do niej również dzieci z Dębienia, Hartowca czy Gronowa. Jest to szkoła publiczna. Obecnie w szkole jest zatrudnionych 7 nauczycieli, 4 z nich to nauczyciele dyplomowani, 2 mianowani oraz 1 kontraktowy. W szkole jest 2 pracowników obsługi.

w skład Szkoły podstawowej w Jegli wchodzi 6 klas podstawowych oraz oddział przedszkolny.

Nauczyciele podejmują wyzwania, które niesie reforma oświaty. Są realizatorami programów własnych (ekologicznych, artystycznych). W ramach zajęć pozalekcyjnych prowadzą różne koła zainteresowań, takie jak: PCK, koło matematyczne, teatralno-artystyczne, sportowe z edukacją zdrowotną. Koła te cieszą się dużym zainteresowaniem u dzieci. Z tak bogatej oferty edukacyjnej uczeń może wybrać zajęcia, w których będzie rozwijał swoje zainteresowania i zdolności.

W szkole znajduje się biblioteka przydatna dzieciom w procesie kształcenia. Szkoła 24 maja 2011 roku otrzymała imię Mikołaja Kopernika oraz sztandar. Ten dzień na

pewno zapisze się w jej historii. Szkolne święto rozpoczęła uroczysta msza święta, podczas której poświęcono sztandar szkoły. Akt nadania imienia Szkole Podstawowej odczytał i złożył na ręce dyrektor Nowakowskiej przewodniczący Rady Gminy w Rybnie Marian Ligman. Po przekazaniu aktu i sztandaru odsłonięto pamiątkową tablicę, która ma przypominać o tym ważnym dniu.

Rys. nr 7, 8, 9, 10 Zdjęcia z nadania imienia szkole w Jeglii.

Ogólna liczba uczniów w szkole wynosi 55.

PRZEDSZKOLE	
Poniżej „0”	7
„0”	10
Suma	17
SZKOŁA PODSTAWOWA	
I	5

II	4
III	10
IV	5
V	5
VI	9
SUMA	38

Zasoby przyrodnicze

Wieś leży w otulinie Welskiego Parku Krajobrazowego na północnym jego skraju.

Rys. nr 11 Logo Welskiego Parku Krajobrazowego

Na terenie Ostoi Welskiej znajduje się obszar, który nazywany jest Zompami Jeglijskimi. Ostoja obejmuje odcinek rzeki Wel i jej doliny wraz z przyległymi do niej obszarami bagiennymi tzw. Ostoja Koszelewska, Zompy Jeglijskie i jeziora Neliwa wraz z otoczeniem. W znacznej części są to tereny, na których zarzucono użytkowania. Rzeka płynąc meandruje przez wysuszone torfowiska, w dużej części porośnięte lasem i zaroślami. Pośród lasów występują większe obszary podmokłych łąk oraz alkalicznych torfowisk niskich, mechowisk i szuwarów wielkoturzycowych.

Projektowany jest rezerwat o nazwie Zompy Jeglijskie obejmujący przyległe kompleksy grądów leśnictwa Kostkowo. Zompy to zmeliorowane i częściowo wyeksploatowane mokradła obejmujące torfowiska niskie i przejściowe z licznymi zarastającymi potorfowymi zbiornikami wodnymi, wilgotnymi łąkami oraz zespołami zarośli łożowych i młodego olsu, lasów brzozowych, przyległe do kompleksu grądów leśnictwa Kostkowo, ciągnące się od jeziora Neliwa w stronę Jeglii i Gronowa. Obok Torfowiska

Kopaniarze stanowi wyjątkowo bogata ostoje rzadkich gatunków roślin torfowiskowych na przykład welnianka delikatna i brzoza niska.

Rys. nr 12 Torfowisko

Welski Park Krajobrazowy obejmuje obszar wyróżniający się szczególnie licznym występowaniem torfowisk. Do najważniejszych kompleksów torfowisk na terenie Parku należą obszary: pomiędzy Koszelewkami, Koszelewkami i Murawkami, w okolicach Bładowa, pomiędzy jeziorem Rumian a Jeglią, między Buchnowem a jeziorem Tarczyńskim, wzdłuż doliny rzeki Wel, bagna jeleńskie i Bagna Koziana.

Ekosystemy torfowe pełnią ważną funkcję hydrobiologiczną. Mają dodatni bilans wodny, są naturalnymi i potężnymi zbiornikami retencyjnymi, magazynującymi olbrzymie ilości wody. Złoża torfowe wpływają hamująco, a zarazem regulująco na odpływ wód powierzchniowych zlewin. Szczególnie w zlewinach rolniczych przyczyniają się do bardziej naturalnego krążenia pierwiastków w skali krajobrazu. Ekosystem torfowiskowy stanowi barierę ograniczającą wpływ chemizacji środowiska przyrodniczego na jakość wód.

Obszar zompów objęty jest programem ochronnym Natura 2000, który działa na rzecz ochrony przyrody kontynentu europejskiego. Jego celem jest zachowanie dziedzictwa przyrodniczego, cennych siedlisk przyrodniczych i gatunków.

Wieś otoczona jest lasami i polami uprawnymi, co decyduje o jej walorach krajobrazowych.

3. Opis i charakterystyka o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno przestrzenne.

Jeglia to wieś, która niegdyś była pochodzenia pruskiego, później należała do dóbr stołowych biskupa chełmińskiego, wchodząc w skład klucza lubawskiego. Położona w pięknej okolicy, otoczonej lasami i polami uprawnymi, a dokładniej w otulinie Welskiego Parku Krajobrazowego. Projektowany jest również rezerwat obejmujący przyległe kompleksy łąk leśnictwa Kostkowo, w nazwie „zompy jeglijskie”, jest to szczególny teren gdyż znajdują się tam chronione gatunki roślin.

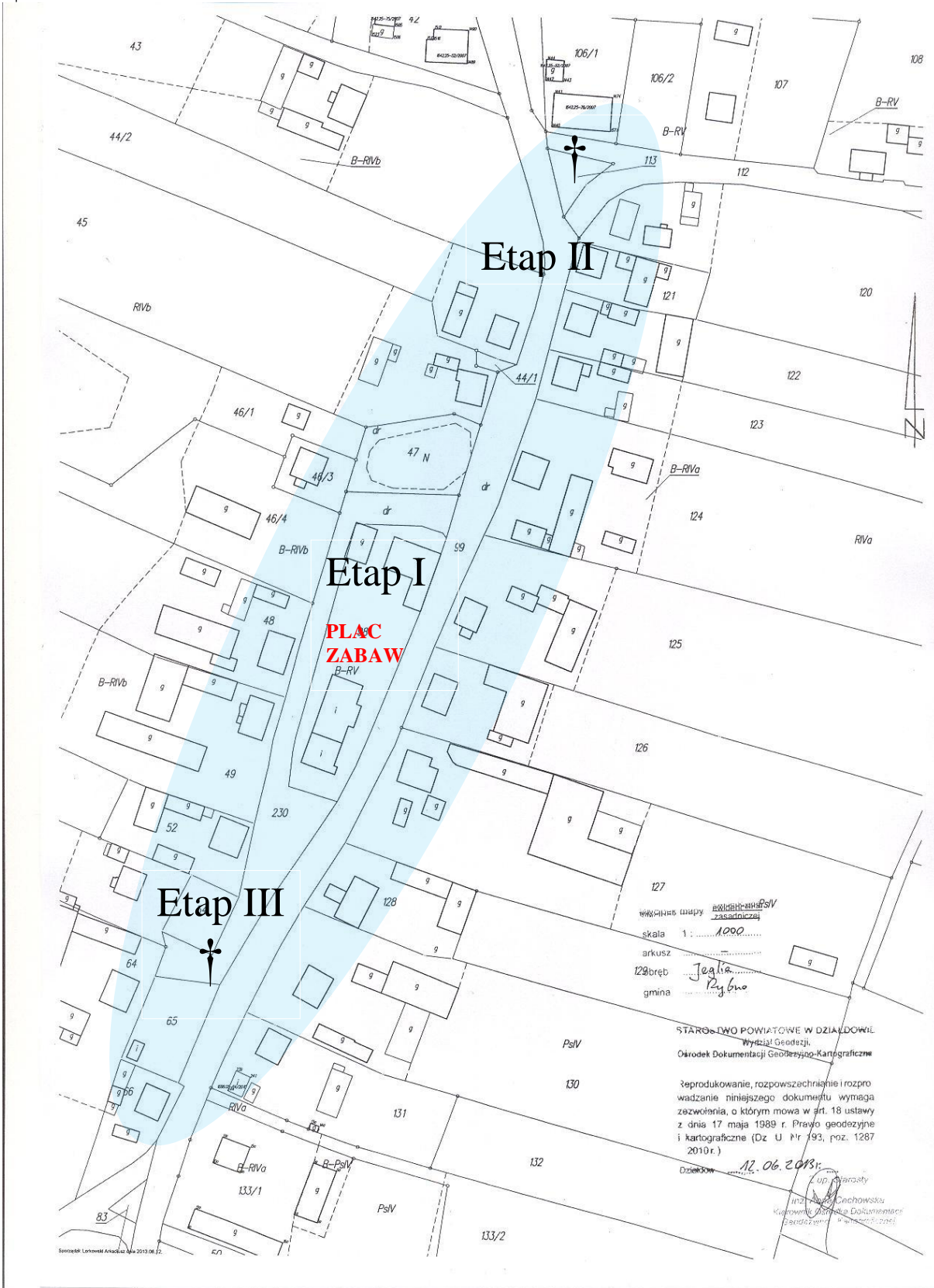
Jeglia położona jest wzdłuż drogi powiatowej o numerze 1349N, która stanowi główny ciąg komunikacyjny miejscowości (relacji droga wojewódzka nr 538-Gronowo droga powiatowa 1274N). Sieć drogową uzupełniają w miejscowości drogi gminne i wewnętrzne. Przy drodze wjazdowej do wsi znajdują się zmodernizowana stacja PKP. Przez Jeglię przebiega ważna dwutorowa linia kolejowa relacji Warszawa-Gdańsk. Zatrzymuje się tu pociąg relacji Działdowo-Iława, z którego korzystają mieszkańcy w celach zarobkowych bądź edukacyjnych. We wsi jest przystanek autobusowy.

Tereny przeznaczone do wspólnego użytkowania w Jegli są wzdłuż drogi powiatowej przebiegającej przez wieś. Jest to ogólnie dostępny pas, którego końce wyznaczają dwie kapliczki (od kapliczki do krzyża) z poszerzeniem przy szkole podstawowej i stawie. W Jeglii został wybudowany plac zabaw, z którego korzystają dzieci i dorośli zamieszkujący wieś. Istnieje tu również czynnie działająca jednostka OSP

We wsi znajdują się charakterystyczne budynki z czerwonej cegły, w tym budynki szkolne pochodzące z czasów przed pierwszej wojny światowej o kącie nachylenia dachu 45 stopni. W jednym z nich mieszkają lokatorzy i znajduje się świetlica OSP, a drugi użytkowany jest przez szkołę. Przy figurze Matki Boskiej jest budynek z czasów przedwojennych, w którym znajdowała się oberża i zajazd dla podróżnych.

MAPA obszaru centralnego wsi JEGLIA

✝ - krzyż lub kapliczka

4. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości Jeglia

Nazwa SWOT jest akronimem angielskich słów: Strengths (mocna strona), Weaknesse (słabe strony), Opportunities (szanse w otoczeniu), Threats (zagrożenia w otoczeniu). Analiza SWOT polega na określeniu poprzedniego, obecnego oraz przyszłego miejsca organizacji na tle oddziałujących na nią czynników. Jej zadaniem jest zebranie i przedstawienie w uporządkowany sposób wszystkich informacji, które będą miały decydujący wpływ na wybory strategiczne.

Analiza opiera się na prostym schemacie klasyfikacji- wszystkie czynniki mają wpływ na bieżącą i przyszłą sytuację organizacji, która dzieli się na:

- zewnętrzne w stosunku do organizacji lub mające charakter uwarunkowań wewnętrznych,
- zawierających negatywny wpływ na funkcjonowanie organizacji i mające wpływ pozytywny

Skrzyżowanie obu podziałów prowadzi do wyodrębnienia czterech kategorii czynników:

1. Wewnętrzne pozytywne; mocne strony- walory organizacji, które wyróżniają ją w otoczeniu i spośród konkurencji;
2. Wewnętrzne negatywne; słabe strony- cechy organizacji, które ograniczają jej sprawność, są konsekwencją ubogich zasobów i niedostatecznych kwalifikacji pracowników;
3. Zewnętrzne pozytywne; szanse- zjawiska i tendencje w otoczeniu, które odpowiednio wykorzystane staną się impulsem do rozwoju oraz osłabiają ograniczenia;
4. Zewnętrzne negatywne; zagrożenia- czynniki zewnętrzne, które są postrzegane jako bariery dla rozwoju organizacji, utrudniania, dodatkowe koszty działania.

Przedstawiona powyżej analiza mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń jest syntezą poszczególnych obszarów życia społecznego-gospodarczego. Wiele kwestii podnoszonych było w sposób nieomal identyczny przez kilka lub nawet kilkanaście osób, można je zatem nazwać uniwersalnymi. Wiele zaś było tak szczegółowymi, iż można je było traktować jako punkt wyjścia do konstruowania już nawet nie celu, a właściwie konkretnego kierunku rozwoju. Poniższy zbiór informacji o słabych i mocnych stronach Jeglii i stojących przed nią szansach i zagrożeniach jest uzgodnioną wypadkową wiedzy o stanie i potrzebach miejscowości, ułożonych przekrojowo (w ramach poszczególnych obszarów życia społeczno-gospodarczego). Niektóre zapisy z powodu swej lakoniczności mogą wydawać się nie do końca czytelne, ale zespół redakcyjny z pełną świadomością dokonał takich właśnie rozstrzygnięć.

Analiza SWOT miejscowości Jeglia jest kwintesencją i podsumowaniem diagnozy stanu wypracowanego przez mieszkańców.

	CZYNNIKI POZYTYWNE	CZYNNIKI NEGATYWNE
CZYNNIKI WEWNĘTRZNE	<p style="text-align: center;">MOCNE STRONY</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ WSPÓLPRACA MIESZKAŃCÓW, ➤ POŁOŻENIE W GRANICACH „WELSKIEGO” PARKU KRAJOBRAZOWEGO, OBSZARU CHRONIONEGO „NATURA 2000”, ➤ AKTYWNY SAMORZĄD SOŁECTWA, ➤ PIĘKNE KRAJOBRAZY, POŁOŻENIE NIEDALEKO JEZIOR, LASÓW ➤ DOBRA WSPÓLPRACA Z WŁADZAMI GMINY ➤ MAGISTRALA KOLEJOWA, ➤ OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA, ➤ SZKOŁA PODSTWOWA, ➤ PLAC ZABAW DLA DZIECI, ➤ PRZYSTANEK PKS I PKP 	<p style="text-align: center;">SŁABE STRONY</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ SŁABY DOSTĘP DO MIEJSC PRACY, ➤ SŁABA ŚWIADOMOŚĆ LUDZKA POD WZGLĘDEM ISTNIEJĄCYCH MOZLIWOŚCI, ➤ STARZEJĄCE SIĘ SPOŁECZEŃSTWO, ➤ ZMNIEJSZAJĄCA SIĘ LICZBA MIESZKAŃCÓW, ➤ ZŁE WARUNKI GLEBOWE, ➤ BEZROBOCIE, ➤ BRAK PRZEDSIĘBIORSTW, ➤ BRAK OFERT SPĘDZANIA WOLNEGO CZASU, ➤ BRAK SIECI KANALIZACYJNEJ
CZYNNIKI ZEWNĘTRZNE	<p style="text-align: center;">SZANSE</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ TWORZENIE NOWYCH MIEJSC PRACY, ➤ ROZWÓJ DOSTĘPU DO EDUKACJI, ➤ ROZWÓJ FUNKCJI TURYSTYCZNYCH GMINY, ➤ ROZWÓJ WSPÓLPRACY GOSPODARCZEJ, ➤ ROZWÓJ KULTURY PRZECIWDZIAŁANIE DEGRADACJI SPOŁECZNEJ, ➤ DOSTĘPNOŚĆ ZEWNĘTRZNYCH ŚRODKÓW FINANSOWANIA 	<p style="text-align: center;">ZAGROŻENIA</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ ROSNĄCE BEZROBOCIE, ➤ PROBLEMY DEMOGRAFICZNE, ➤ POWIĘKSZAJĄCA SIĘ ILOŚĆ OSÓB MIGRUJĄCYCH, ➤ ZANIECZYSZCZENIE ŚRODOWISKA NATURALNEGO ➤ POGARSZAJĄCE SIĘ WARUNKI BYTOWE LUDNOŚCI

5. Wizja i misja sołectwa Jeglia

Wizja jest ujęciem koncepcyjnym przyszłego stanu miejscowości Jeglia. Dzięki ustalonej przez mieszkańców, będących uczestnikami procesu planowania strategicznego, spójnej wizji swojej miejscowości powstaje czynnik jednoczący społeczność lokalną.

Mieszkańcy, w efekcie opracowania, Planu Odnowy Miejscowości Jeglia, spójnego i długofalowego planu rozwoju swojego sołectwa za swój podstawowy cel działalności społecznej powinni uważać realizację celów i zadań cząstkowych zapisanych w planie.

Prawidłowo sformułowana wizja strategiczna powinna posiadać długofalową perspektywę, co pozwoli na zmianę podejścia związanego z rozwiązaniem jedynie bieżących spraw na dbałość o przyszły stan i rozwój wspólnoty sołectkiej. Różny jest kontekst formułowania wizji dla różnych sołectw, ponieważ może ona przyjąć charakter całościowego funkcjonowania wspólnoty lub wykazać jakiś przeważający obszar rozwoju.

Na podstawie analizy SWOT oraz konsultacji społecznych sformułowana została następująca wizja miejscowości Jeglia:

Życ w spokojnej i estetycznej wsi,
gdzie przyroda łączy, a nie dzieli ludzi.

Tak sformułowana wizja pozwoli mieszkańcom Jeglii ukierunkować ich wspólne działania w określonym celu, a co za tym idzie odważniej podejmować wyzwania polegające na realizacji konkretnych zadań na rzecz stabilnego rozwoju sołectwa.

Następnym krokiem na bazie wizji jest sformułowanie misji jego rozwoju, czyli podjęcia wysiłku wypracowania wspólnego i spójnego Planu Odnowy Miejscowości. Poprzez stworzenie dokumentu wyznaczającego długofalowy rozwój sołectwa powstaje impuls, zarówno do większej aktywności społecznej samych mieszkańców jak i uwzględniania przez władze gminy, składanych przez te osoby propozycji i postulatów dotyczących dalszego rozwoju miejscowości.

Właśnie taka aktywność mieszkańców sołectwa Jeglia to pierwszy, bezcenny kapitał społeczny powstały w efekcie prac nad Planem Rozwoju Miejscowości Jeglia. Misja jest w tym przypadku szerokim opisem sposobu realizacji wizji przez mieszkańców,

reprezentowanych przez Grupę Odnowy Wsi Jeglia, Radnego oraz Radę Sołecką. Zdefiniowana poniżej misja wyraża charakter miejscowości, jej niepowtarzalnego „ducha”, jej kapitał przyrodniczy i środowiskowy.

Dlatego też skuteczne wypełnienie misji zależy od zasad, jakimi kierują się mieszkańcy Jeglii i konsekwencji w wizji przyszłego stanu.

Dobrze sformułowana misja musi posiadać cechy, które będą uwzględniały konkretne kierunki rozwoju, marzenia i wyzwania całej społeczności lokalnej Jegli oraz w jasny sposób podkreślać: jaki jest wspólny cel mieszkańców i co zamierzają zrobić by ten cel osiągnąć. Kierując się tymi wskazówkami, w drodze konsultacji społecznych wypracowano następującą misję miejscowości Jeglia:

MISJA:

- **POBUDZENIE AKTYWNOŚCI MIESZKAŃCÓW NA RZECZ ROZWOJU WSI I WŁĄCZENIE ICH DO WSPÓLNYCH DZIAŁAŃ NA RZECZ ROZWOJU SOŁECTWA,**
- **DAŻENIE DO POPRAWY JAKOŚCI ŻYCIA,**
- **WYKORZYSTANIE ZASOBÓW WEWNĘTRZNYCH I ŚRODKÓW ZEWNĘTRZNYCH (GŁÓWNIIE UNII EUROPEJSKIEJ) DLA DYNAMIECZNEGO ROZWOJU SOŁECTWA ,**
- **DAŻENIE DO POPRAWY INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ**

Powyższa misja pozwoli na kontrole podejmowanych działań przez całą wspólnotę, ale przede wszystkim jej szeroki charakter pozwala na ambitne podejmowanie wyzwań sformułowanych w wizji. Podkreśla ona iż sprawą pierwszorzędną nie jest jedynie poprawa dochodów mieszkańców Jeglii, lecz także pobudzenie aktywności społecznej mieszkańców.

Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących w okresie co najmniej 7 lat w miejscowości Jeglia

Priorytet	Nazwa planowanego zadania	Główny zakres robót/działań	Planowany termin realizacji	Szacunkowa wartość	Planowane źródła pozyskania środków	Uwagi
1.	Poprawa estetyki centrum wsi Jeglia -etap I	Zagospodarowanie terenu centrum: - budowa parkingu, - budowa chodnika, - utwardzenie terenu, - oczyszczenie stawu i uporządkowanie terenu.	2013		Budżet Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
2	Poprawa estetyki wsi Jeglia w okolicach Krzyża -etap II	Zorganizowanie miejsca rekreacji i uporządkowanie ruchu gospodarki wodnej: - rozwiązanie odwodnienia i budowa dojazdów do posesji, - wykonanie miejsca odpoczynku i rekreacji, - zagospodarowanie terenu przy krzyżu, - oczyszczenie terenu i poprawa estetyki.	2013-2014	15 tys. zł	Budżet Województwa Warmińsko-Mazurskiego Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
3	Poprawa estetyki wsi Jeglia przy kapliczce - etap III	Poprawa estetyki i porządku: -zagospodarowanie terenu wokół i odnowienie kapliczki, - oczyszczenie terenu i poprawa estetyki.	2014-2015	15 tys. zł.	Budżet Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
4	Budowa chodnika i przejścia dla pieszych	Budowa/przebudowa chodnika przy drodze powiatowej i przejść dla pieszych od szkoły do kapliczki.	2014-2016	70 tys. zł	Budżet Gminy Rybno, Powiat Działdowski, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
5	Budowa kanalizacji sanitarnej.	Budowa kanalizacji sanitarnej w zabudowie zwartej. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków w zabudowie rozproszonej.	2016-2020	1 mln zł	Środki pomocowe z UE, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
6	Przebudowa boiska	Przebudowa boiska i zagospodarowanie terenu przyległego na cele rekreacyjne	2015-2020	500 tys. zł	Środki pomocowe z UE, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	

7	Zagospodarowanie terenu po starej remizie OSP i doposażenie świetlicy	Wykorzystanie i zagospodarowanie terenu po remizie na cele ogólnodostępne, Doposażenie świetlicy oraz jej remont.	2016-2020	150 tys. zł	Środki pomocowe z UE, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, OSP Jeglia, Inne dostępne środki	
8	Budowa/przebudowa dróg wewnętrznych i gminnych	Utwardzanie i asfaltowanie dróg gminnych wewnętrznych z uwzględnienie priorytetowych kierunków połączeń	2016-2020	2 mln zł	Środki pomocowe z UE, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
9	Przebudowa drogi powiatowej 1349N relacji dr. woj 538 - Gronowo	Wykonanie nowej nawierzchni asfaltowej i robót towarzyszących	2016-2020	1,5 mln zł	Środki pomocowe z UE, Powiat Działdowski, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
10	Tworzenie miejsc dla dzieci i dorosłych	Budowa wiaty przystankowych, miejsc rekreacji i wypoczynku, ścieżek turystycznych i edukacyjnych	2015-2020	90 tys. zł	Środki pomocowe z UE, Powiat Działdowski, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
11	Organizacja miejsc pracy	Tworzenie warunków do samozatrudnienia, Tworzenie alternatywnych źródeł dochodu, Przeciwdziałanie bezrobociu, Inne działania wpływające na wzrost dochodów mieszkańców	2014-2020	500 tys. zł	Środki pomocowe z UE, Powiat Działdowski, Budżet Gminy Rybno, Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	
12	Festyn rodzinny	Organizacja corocznie co najmniej jednej imprezy kulturalno-rekreacyjno-sportowej	2013-2020	5 tys. zł	Udział mieszkańców, Inne dostępne środki	

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI JEGLIA OPRACOWALI:

1. Grupa Odnowy Wsi Jeglia
2. Rada Sołecka Wsi Jeglia
3. Nauczyciele Szkoły Podstawowej w Jegli im. Mikołaja Kopernika
4. Ochotnicza Straż Pożarna w Jegli
5. Nieformalny klub sportowy (młodzież i dzieci)

Redakcja Karolina Zakrzewska - Jeglia